

بررسی نقش هلیکو باکتر پیلوری در رینوسینوزیت مزمن

دکتر محمد نعیمی^{*}، دکتر محمد سیدی^{**}، دکتر کیارش قزوینی^{***}

محمود باقری^{****}، دکتر منور افضل آقایی

چکیده:

زمینه و هدف: ریفلاکس لارنگوفارنزیال (LPR) محتويات معده موجب ایجاد علائم و بیماری‌های متفاوتی می‌گردد که از آن جمله رینوسینوزیت مزمن (CRS) است. در تعیین پاتوفیزیولوژی ریفلاکس لارنگوفارنزیال به نقش هلیکو باکتر پیلوری توجه شده است ولی در مورد آن اتفاق نظر وجود ندارد. بنابراین در این مطالعه به نقش هلیکو باکتر پیلوری در رینوسینوزیت مزمن و ارتباط آن با آلودگی هلیکو باکتر پیلوری معده پرداختیم.

مواد و روش‌ها: این تحقیق یک مطالعه بالینی کوهورت است، که در آن یک گروه ۱۸ نفری از بیماران مبتلا به رینوسینوزیت مزمن با گروه ۱۸ نفری افراد شاهد از نظر وجود هلیکو باکتر پیلوری در سینوس و معده مورد مقایسه قرار گرفتند و از تست Polymerase Chain Reaction (PCR) با حساسیت و ویژگی بالا برای یافتن DNA هلیکو باکتر پیلوری استفاده شده است.

یافته‌ها: در نمونه‌های سینوس فقط در دو مورد از گروه بیمار هلیکو باکتر پیلوری مثبت بود که این میزان در گروه شاهد ۶ مورد بود که این دو ارتباط معنی‌داری در جهت معکوس با هم داشتند و در هر گروه به تنها یکی از موارد مثبت معده و سینوس ارتباطی وجود نداشت ($P<0.05$).

نتیجه‌گیری: هلیکو باکتر پیلوری نقشی در رینوسینوزیت مزمن ندارد و سینوس فقط به عنوان مخزن، میزان هلیکو باکتر پیلوری بدون ایجاد بیماری زایی در آن است.

واژه‌های کلیدی: هلیکو باکتر پیلوری، رینوسینوزیت مزمن، ریفلاکس گاسترولازوفاژیال، لارنگوفارنزیال، ریفلاکس

نویسنده پاسخگو: دکتر محمد نعیمی

تلفن: ۰۵۱۱-۸۴۴۹۸۸۸

Email: Er.naeimi@gmail.com

* دانشیار گروه جراحی گوش و گلو و بینی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان امام قائم (عج)

** متخصص گروه جراحی گوش و گلو و بینی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان امام قائم (عج)

*** استادیار گروه جراحی گوش و گلو و بینی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان امام قائم (عج)

**** کارشناس آزمایشگاه، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان امام قائم (عج)

***** اپیدمیولوژیست، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان امام قائم (عج)

تاریخ وصول: ۱۳۸۵/۰۳/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۰۹/۲۸